

Ни едно добытче не тръпи да го бозаждь малкы-ты му безпрѣстайно; кога е така, то зашто само майка-та да си дръжи чядо-то все на нѣнкѣ? Съ това тя не само себе си залудо съсипва, нѣ и на дѣте-то си хаби здраве-то и стомаха. Прѣвъ двадесять и четьре часа да ся надои дѣте-то испрво по осѣмь или десять пѣти, то е доста, а поносѣ да ся дои понарѣдко. Ако ся прави така, то ще остая доста врѣме на нѣнкы-ты за да на-берьждь млѣко и то да дозрѣе, па и дѣте-то ще-имѣ доста врѣме за да протури бозано-то млѣко. Опытъ е доказалъ, че майкы, които ся нагрѣбили па ся страяли да си турягь рядъ въ доение-то, все сѣ были здравы и сѣ отгледали здравы дѣтца, а при това сѣ такъвъ рядъ слабачета дѣтца ся оправили и завзяли.

Рядъ въ доение-то вече ако трѣбува день, то еще повече ще трѣбува ноцѣ. Сънъ наймного трѣбува на майкѣ доителкѣ; безсѣница-та нѣ ослаби и ѣ подкопае здраве-то. За това гядай да си приучишь дѣте-то да ся набозава прѣди да си лѣгнешь, и пакъ заранъ кога станешь. Мжчно е на-истинѣ да ся приучи дѣте-то на това, нѣ трѣпѣлива майка може-постигнѣ и това. Нека бѣде срьд-цата, нека само остави дѣте-то нѣколко пѣти да ся нареве прѣди да го надои, — а отъ това нѣма ничто, — и дѣте-то по врѣме ще ся приучи на рядъ. Нека поплаче, дума Приморке, то ще-станѣ похубаво. Кога дѣте-то ся усли та му прѣмине чясъ-тъ за доение, остави го, не го бутай, зашто-то тогава стомахъ-тъ му еще не е опразниѣлъ както трѣбува; кога огладнѣе то самѣ ще ся про-буди и обади. По тоя начинѣ дѣте-то ще-стигнѣ